

Toespraak bij uitreiking Amsterdamse dekenprijs aan prof.mr. L. Zegveld, advocaat bij Prakken d'Oliveira in Amsterdam, op 20 maart 2014.

U bent vanochtend geland, net terug uit Indonesië. Wij zijn blij dat het u gelukt is de prijs in ontvangst te nemen.

Een breed onderwerp zoals wij dat vanmiddag bij de kop hebben gehad, de Amsterdamse advocaat, kan tot discussie leiden over de vraag wie zich advocaat mag noemen en daarmee aanspraak heeft op de daaraan verbonden privileges, het beroepsgeheim en het daarvan afgeleide verschoningsrecht.

Dat zou wel eens de volgende entree voor de overheid kunnen zijn om greep te krijgen op de advocatuur: toezicht op toezicht, financiering beperken, beroepsgroep inkrimpen. De discussie is daarom gevaarlijk.

Een advocaat is iemand die aan de academische toelatingsvoorwaarde heeft voldaan, de opleiding volgt of heeft gevolgd, praktijkervaring heeft opgedaan, en aan de vakbekwaamheidseisen blijft voldoen. Hij of zij is eerst en vooral integer en vertrouwenspersoon van de cliënt.

De integriteit is waarborg tegen misbruik van het beroepsgeheim dat voor de cliënt het vertrekpunt moet kunnen zijn .

Onderscheid tussen advocaten die alleen adviseren en advocaten die procederen is gekunsteld. Wat is procederen: openbare procedures, vertrouwelijke arbitrages, betrokkenheid bij mediation, het voeren van overleg om een procedure te vermijden.

Papieren adviezen of alleen strafzaken. Zegt u het maar.

Wij moeten ons niet uit elkaar laten spelen maar gezamenlijk opkomen voor dit internationaal erkende en vastgelegde recht van de cliënt.

En toch komen wij in de raad van toezicht in onze discussies over de toekenning van de Amsterdamse dekenprijs vaak uit bij advocaten die zich als procesadvocaat in het bijzonder hebben onderscheiden. En dan nog weer vaak bij een advocaat die daarbij nieuwe wegen verkent, in complexe zaken een draadje vindt om aan te trekken, niet zwicht voor zwaar juridisch debat en financiële slagkracht bij de wederpartij.

En zo is het logisch dat wij dit jaar besloten hebben om u de prijs te geven. Het enige tegenargument was dat u kort geleden in 2011 al de prestigieuze Clara Meijer Wichmann Penning hebt ontvangen als erkenning voor uw inzet voor de verdediging van de rechten van de mens en veel waardering van uw vakgenoten en niet te vergeten de media hebt gehad na het succes dat u in de procedure van de weduwen van Bosnische Moslims in Srebrenica hebt gehad. Hetzelfde geldt voor het succesvol optreden voor de Indonesische oorlogsweduwen.

U baant zich door onontgonnen rechtsgebieden, slechte complexe juridische barrières en doet de gedachte ingang vinden dat de Staat en internationale ondernemingen aansprakelijk kunnen zijn voor gebeurtenissen die zich in een ver verleden op ver grondgebied hebben afgespeeld.

Dit vergt niet alleen grote kennis van het rechtsgebied, maar ook vindingrijkheid, overtuigingskracht en vooral ook doorzettingsvermogen en uiteraard ook ondersteuning van uw kantoorgenoten. U begint aan zaken waar anderen geen oplossing zien, volhardt daarin en brengt ze tot een goed einde.

Wij hebben daar als Amsterdamse Balie bewondering voor en brengen die met de toekenning van deze prijs tot uiting.

P.N. van Regteren Altena